

РіздвоХристове - одне з найголовніших і найшановніших свят християнського світу. Це – час прощення та спокою, це рідкісний період року, коли кожен намагається знайти можливість побути з родиною, вшанувати померлих родичів, провідати батьків, відвідати богослужіння та хоч на мить стати добрішим і милосерднішим. Історично склалося, що у різних країнах світу Різдво відзначають за різними календарями, за новим - 25 грудня, за старим, якого дотримується більшість українців, - 7 січня. Хоча традиції різні, свято несе єдину звістку – про народження Ісуса Христа.

Кожна країна має свої особливі звичаї святкування Різдва. У Вифлеємі, де народився Ісус Христос, проходить особлива процесія - попереду чорний кінь, що везе хрест, трохи позаду свита вершників. На центральній площі Вифлеєма на Різдво встановлюють високий стовп, увінчаний зіркою, яка символізує ту саму вифлеємську зірку, що вказала волхвам час і місце народження Спасителя.

У Великобританії, в котрій традиції цінують понад усе, неодмінним атрибутом свята є коротка промова королеви, яку вона вимовляє відразу після різдвяного обіду. Перед тим, як зібратися за святковим столом, вся сім'я йде в церкву. Діти тут замовляють подарунки в Отця Різдва. Йому треба написати докладний лист з перерахуванням бажаного і кинути його в камін. Дим з труби доставить список бажань за призначенням. На другий день Різдва більшість англійців намагаються з подарунками відвідати дитбудинки.

Віталії підпалюють велике поліно, яке повинно горіти аж до Нового року. Це спалення втілює очищення людей від всього поганого, знищення зла і проводи старого року. Італійці роблять і шоколадне «поліно», яке обов'язково подають на різдвяний стіл.

Традиційними є різдвяні ярмарки. Німці люблять їх особливо, а дітям до вподоби різдвяні календарі. Календар діє від 1 по 25 грудня, кожне число – шухлядка, в котрій дітлахи знаходять солодоші. На різдвяному столі, окрім запеченої гуски, мають бути яблука та горіхи. Як розповідає країнознавець Галина Івасюк, яблуко символізує пізнання добра і зла, а після куштування горіха людина начебто стає сильнішою і стійкішою до життєвих труднощів.

А от у Фінляндії свято не обходиться без різдвяного пива і жарених свинячих ніжок. Головний різдвяний напій – глінтвейн. На Різдво фінляндці ходять в сауну та до церкви. Наш новорічний Дід Мороз, а по-їхньому Санта-Клаус – герой різдвяний. Саме він і приносить подарунки. До речі, з 1984 року ООН офіційно визнала фінську Лапландію «Землею Діда Мороза», навіть спеціальну адресу для нього виділила.

Ті, хто потрапляють на Різдво до Китаю, помічають, перш за все “Дерева Світла” - аналог нашій ялинки. Вони прикрашені по-східному яскравими і вишуканими ліхтариками, квітами, гірляндами. Ці ж прикраси китайські християни використовують в святковому убранні своїх будинків. Маленькі китайці вивішують на стіни панчохи, куди ДунЧе Лао Рен (Дідусь Різдво) кладе свої різдвяні дари. Якщо в Україні прийнято на святвечір давати за померлих поману, то в Китаї здавна живе традиція розвішувати по кімнатах портрети предків.

На Різдвобіля своїх будинків японці розвішують на високих жердинах пучки соломи і підпалюють їх, щоб відлякати злих духів.

Леся Воронюк. Телеканал «Чернівці».